

ἀλλ' οὐκ ἂν εὖροις· πᾶν γὰρ ἀνθρώποις ξένον
ἐγνώρισαν φθάσαντες οἱ σοί μοι λόγοι.

16

Εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον

Ἐπιπρέπει τις σεμνοποιὸς ὠχρότης
ἐξ ἐγκρατείας τῷ σοφῷ διδασκάλῳ.
Ἄλλ' εἰ λαλήσει (ζῆν δοκεῖ γὰρ καὶ τύπος),
τρυφή τὸ χρῆμα, φαιδρότης καὶ τερπνότης.
5 Οὐκοῦν τὰ χεῖλη πρὸς λόγους κίνει, πάτερ,
τοὺς καὶ λίθους θέλγοντας· ἀλλὰ μὴ λέγε
ἅπερ διδάσκων εἰς συναίσθησιν ἄγεις·
δάκνειν γὰρ οἶδε ταῦτα, κἂν στάζῃ μέλι,
τοὺς ἔλκεσι βρύοντας· ἐξ ὧν στυγνότης,
10 πρὸς ἣν ἐπαρκεῖς καὶ γραφεῖς οὕτω μόνον.

V f. 8^r Lag. pp. 9-10 B-L p. 348

1-2 ὠχρότης ἐξ ἐγκρατείας] cf. Bas. Caes. *Epist.* 46, 2, 32-3 [I, p. 118 Courtonne] 6 λίθους θέλγοντας] cf. Philod. *De mus.* 122, 29-30 [I, p. 227 Delettre]; Io. Geom. *Carm. iamb.* 11, 2 et 12.37 [p. 64 et 67 Tomadaki]; Io Maur. *Carm.* 37, 30 8 στάζῃ μέλι] cf. Nonn. *Dion.* 4, 129 [II, p. 64 Chuvain] 9 Eur. *Fragm.* 1086, 1 [p. 703 Nauck]

17

Εἰς τοὺς τρεῖς ἄμα

Τριάς μὲν εὗρεν ἰσαρίθμους συμμάχους,
ὑπερμάχους δ' ἔστησε πίστις ἐνθάδε,
ἀνάξιον κρίνασα καὶ πόρρω λόγου
ὧν τοῖς λόγοις σύνεστι, μὴ καὶ τοῖς τύποις.
5 Ὅθεν γραφέντες ζῆν δοκοῦσι καὶ λέγειν
ἅπερ φέρουσιν αἱ θεόγραφοι βίβλοι.
Ταύτην ἀμοιβὴν τοῖς διδασκάλοις νέμει |
εὖνους μαθητῆς οἰκέτης Ἰωάννης.

f. 8^v

V ff. 8^r-8^v Lag. p. 10 B-L p. 350

1-2 συμμάχους, ὑπερμάχους] cf. Io. Maur. *Can. paracl.* 1, 5, 134-5 [p. 54 Follieri] 6 αἱ θεόγραφοι βίβλοι] cf. Georg. Pis. *Epigr.* 106, 2 [p. 500 Tartaglia] 8 εὖνους – οἰκέτης] cf. Io. Chrys. *De poen., in Her. et Io. Bapt.* 1 (PG 59, 757 11-2)

μα να το βρεις δεν θα μπορέσεις· καθετί άγνωστο στους ανθρώπους
το έκαναν οι λόγοι σου ήδη γνωστό σε μένα.

16

Στον Μέγα Βασίλειο

Ταιριάζει κάποια σεβάσμια ωχρότητα
στο σοφό δάσκαλο εξαιτίας της εγκράτειάς του.
Αλλά εάν μιλήσει (γιατί και η εικόνα δίνει την εντύπωση πως είναι εξίσου ζωντανή),
μεγάλη θα είναι η απόλαυση, η χαρά κι η ευχαρίστηση.
Τα χείλη κίνησε, πατέρα, με σκοπό τους λόγους, 5
αυτούς που και τις πέτρες σαγηνεύουν. Αλλά μην πεις
αυτά τα πράγματα που με τη διδασκαλία στην αυτογνωσία οδηγείς·
γιατί αυτά να πληγώσουν μπορούν, κι ας στάζουν μέλι,
αυτούς που από πληγές είναι γεμάτοι· κι η κατήφεια είναι μια απ' αυτές,
για την οποία είσαι ικανός, παρόλο που μονάχα έτσι είσαι εικονισμένος. 10

17

Και στους τρεις μαζί

Ισάριθμους συμμάχους βρήκε η Αγία Τριάδα
και η πίστη ως υπερασπιστές τους όρθωσε εδώ,
θεωρώντας πράγμα ανάξιο και παράλογο
αυτοί που είναι μαζί στους λόγους, να μην είναι μαζί και στις εικόνες.
Έτσι, οι εικονισμένοι φαίνεται να ζουν και να λένε 5
όσα στα θεόπνευστα βιβλία είναι γραμμένα.
Αυτή την ευγνωμοσύνη δείχνει στους δασκάλους
ο αφοσιωμένος μαθητής και δούλος τους, Ιωάννης.